

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Міжнародна стратегія
економічного розвитку регіону**

**Международная стратегия
экономического развития региона**

**International Strategy
of Region Economic Development**

Матеріали

VI Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, Україна, 17 березня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

і системах, зокрема, у процесі стратегічного планування сталого розвитку на різних рівнях економічної діяльності.

Існуючі в науковій літературі та законодавстві визначення не повною мірою розкривають зміст поняття *інформаційно-комунікаційні технології* та їх роль на різних рівнях стратегічного планування сталого розвитку. Одночасно у вітчизняній науці та практиці є чимало прикладів їх застосування у процесі стратегічного планування на різних рівнях економічної діяльності.

Враховуючи сучасні світові тенденції розвитку ІТ-сфери, найбільш перспективними напрямками застосування інформаційно-комунікаційних технологій у стратегічному плануванні сталого розвитку в контексті екологічної модернізації української економіки повинні бути: гібридні хмарні обчислення, концепція «Принеси свій пристрій», обробка складних подій, обчислення в оперативній пам'яті, програмно-конфігуровані мережі.

Перспективи подальших досліджень полягають у пошуку та формулюванні актуального визначення інформаційно-комунікаційних технологій і конкретних пропозицій щодо методів їх застосування у процесі стратегічного планування сталого розвитку української економіки.

МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Котенко О.О., к.е.н., асистент

Сумський державний університет (Україна)

Сучасний світ є надзвичайно динамічним. в ньому ті економічні, фінансові, суспільні, правові відносини, які раніше навіть неможливо було уявити, сьогодні не лише є реальністю, вони продовжують розвиватися, вдосконалюються, поглиблюватися. Створення міжнародних політико-економічних об'єднань, організацій із міжнародної співпраці, надзвичайні темпи розвитку комунікацій, поглиблення інтернаціоналізації не лише виробництв, але і суспільної свідомості, зумовлюють поступове розмивання сприйняття географічних кордонів та посилення глобального характеру розвитку людства. Однак разом із безумовними перевагами, які надає глобалізований світ, він також піднімає ряд доволі гострих соціально-економічних проблем, однією із яких є сталий розвиток суспільства.

З кожним роком, все більша частка галузей народного господарства кожної окремої країни долучається до світового обміну та

посилило свою залежність від характеру глобальних процесів. Вектори розвитку галузі охорони здоров'я, науки, освіти, обміну технологіями, виробництва, IT-галузі, навіть сільського господарства поступово зміщуються із закритого, «тепличного» розвитку в середині кожної країни в напрямку відкритості, доступності, рівноправ'я. Це дозволяє не лише створювати надпотужний синергійний ефект шляхом поєднання зусиль більшості країн та ще прискорювати темпи глобального зростання, але і допомагає створити умови в яких, слаборозвинені країни починають наздоганяти країни, що розвиваються, а останні починають поповнювати ряди розвинених країн, цим досягається сучасний процес забезпечення сталого розвитку.

Однак з огляду на те, що людство на сьогодні ще не змогло сформувати єдиного глобального суспільства, зазначений вище процес забезпечення сталого розвитку кожної окремої країни залежить від того рівня міжнародних економічних відносин, який вона змогла забезпечити, побудувати та підтримати зі своїми закордонними партнерами.

В цьому контексті виникає певна логічна направленість: кожна країна прагне до забезпечення свого сталого розвитку, але її можливості в цьому процесі обмежені тим потенціалом, який вона має, зважаючи на власні географічні, економічні, наукові, суспільні тощо якості. Відповідно, з метою подальшого забезпечення належного рівня суспільного розвитку та поступового підвищення рівня життя громадян, необхідним є розширення власного економічного потенціалу, а це у сучасному світі можливо лише шляхом побудови таких відносин, які б забезпечили стійкі міждержавні процеси виробництва, обмін та споживання продуктів та послуг та забезпечували б подальше поглиблення процесів міжнародного поділу праці, тобто міжнародних економічних відносин. Тому міжнародні економічні відносини та процес забезпечення сталого розвитку складають сьогодні нерозривний тандем.

Яскравим прикладом надзвичайно високого рівня міжнародної взаємодії є галузь літакобудування. Поверхневий огляд практичних аспектів діяльності найбільших ТНК, що спеціалізуються на виробництві літаків («Airbus S.A.S.» та «The Boeing Company») дає підстави вважати, що всі виробничі потужності першої розташовані у Франції, іншої у США. Однак якщо заглибитися в питання географічного розташування постачальників вузлів та комплектуючих для найновіших літаків вказаних компаній можна зробити певні висновки:

• **Airbus A380. Частина фюзеляжу:** Франція, Іспанія, Німеччина; **крила та двигуни:** Великобританія. Загалом, у виробництві даної моделі літака, приймають участь підприємства-представники декількох десятків країн;

• **Boeing 787 Dreamliner. Частина фюзеляжу:** США, Японія, Італія; **крила:** Канада; **вінглети:** Республіка Корея; **двигуни:** Великобританія;

двері: Швеція. За даними «The Boeing Company» 2/3 всіх комплектуючих та вузлів до даного літака виробляються не на власних виробничих потужностях.

Такий яскравий приклад інтернаціоналізації виробництва може бути досягнутим лише із встановленням стійких міжнародних економічних відносин, які не лише опосередковують інтернаціоналізацію як таку, але і поглиблюють подальший процес поділу праці, долучають до спільних проєктів більшу кількість країн, дозволяють їм переорієнтувати неконкурентоздатні галузі на виробництво затребуваної продукції, зумовлюють розвиток наукоємних та капіталоемних галузей, перерозподіляють інвестиційні потоки і, тим самим, створюють умови, для кожної залученої у цей процес країни, забезпечення власного сталого розвитку.

Жодна країна в сучасному світі не може розвиватися в ізоляції. Обмеженість природних, інтелектуальних, виробничих, інвестиційних тощо ресурсів складає для кожного суспільства умовну межу своїх можливостей, подолати яку окремо від інших практично неможливо. Поступове наближення до такої межі буде характеризуватися зниженням рівня життя населення та унеможливить подальший процес забезпечення сталого розвитку.

На противагу цьому, потужний функціонал, принципи та інструментарій міжнародних економічних відносин, що зумовлює подальший поділ праці, а також інтернаціоналізацію економік та глобалізацію суспільства, буде надавати надзвичайний імпульс економічного розвитку країн та забезпечить стійкий процес сталого розвитку для кожної окремої країни та для всього людства у майбутньому.

КРИТЕРИИ И ПОКАЗАТЕЛИ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ РЕГИОНА

Соловьева С.В., ведущий научный сотрудник

*Московский государственный университет имени М.В.Ломоносова
(Российская Федерация)*

Можно выделить два подхода к построению показателей устойчивого развития региона: 1) построение интегрального индикатора, обычно агрегирующего экономические, социальные и экологические показатели; 2) построение системы индикаторов, отражающих отдельные аспекты устойчивого развития.

Проработанным в теоретическом плане, имеющим хорошую статистическую базу и возможность расчета на страновом и региональном уровнях является интегральный эколого-социально-экономический индекс «скорректированных чистых накоплений» (adjusted